

ellers i Almindelighed ere enige om at føle Medynk med Ofre fra de Kredse, der staa os nærmest, eller Kredse op ad til, og naar f. Eks. en stakkels ulykkelig Mand, som tidligere har siddet som Medlem af dette Ting, overbevises om Tilbøjelighed til Kleptomani, vil man jo ikke falde paa at kræve, at han skal fængsles og udsættes for langvarige Forhør. Man mener, det er rimeligt, han bliver anbragt paa en Nerveklinik. Men Sandheden om adskillige af dem, der sidde i Horsens Tugthus eller paa Vridsløselille, er den, at hele deres aandelige Habitus er tilsvarende netop den Mands, som jeg nu omtalte. Jeg nærer meget stor Tillid til, at den nuværende Fængselsdirektør netop er den rette Mand til at reformere, men derfor er det ikke sikkert, at han, selv om han har den bedste Villie dertil, vil være i Stand til at skaffe fuldstændig Klarhed over Forholdene i Horsens. Jeg takker den højtærede Justitsminister for de Ord, som han lod falde i Gaar, om, at det behøvede jo ikke at være en særlig Dommer, det kunde være en Dommer i Horsens, der eventuelt kunde faa med den Sag at gøre. Jeg takker ham, for saa vidt der i den Udtalelse ligger et Løfte om, at denne Sag vil blive Genstand for virkelig grundig og uhildet Undersøgelse. Jeg tror, det vilde have den allerstørste Betydning, om vi virkelig kunde være trygge for, at disse Samfundets ulykkelige, forhutlede Eksistenser faa en Behandling, der er et civilisatorisk Samfund værdig.

Derimod undrede det mig unægtelig, at den højtærede Justitsminister har taget saa let paa en Sag, der har været omtalt i Tinget, og som jeg gerne vil have Lov til at dvæle ved i nogle Minutter. Det er Eide-Affæren i Frederikssund. Jeg ser bort fra de Angreb, som ere rettede imod denne Mand, og hvor det ikke har kunnet afkræftes, at hans Regnskabsvæsen ikke har været i den bedste Forfatning. Men jeg tænker navnlig paa den Forhørsmetode, som denne Mand har anvendt. Der er blandt andet en Sag, der drejer sig om Malermester Engmanns Datter. Denne unge Pige tiltales og arresteres som sigtet for at have sat Ild paa sin Husbonds Gaard. Hun holdes fængslet i 1½ Maaned, og hendes Uskyldighed i Brandstiftelsen opklares; det er fuldstændig klart, at hun ikke har begaaet Brandstiftelsen. For imidlertid at faa et Resultat, anklager Dommeren, Fuldmægtig Eide, hende for Assurancesvig, idet han selv foretager en Omvurdering af hendes Ejendele, og det til

Trods for, at det er oplyst, at det er Madmoderen, som, da Vurderingsmændene komme for at konstare, hvor stort Tabet er, siger: Det og det ejede Pigen, og det er hende, der ansætter de Klædningsstykker, det Skab o. s. v., som Pigen havde, til den og den Værdi — Pigen er her den lille, det er ret naturligt, at man lytter til Madmoderens Opgivende, og at den Sum, som Madmoderen opgiver, kommer til at ligge til Grund for Bedømmelse af Sagen. Ved kongelig Resolution fastsættes det, at der ikke skal finde Tiltale Sted for Assurancesvig. Ikke desto mindre dømmer Eide Pigen — efter Amtmandens Opgivende, han har udtalt sig saaledes til Bladene —, for at Aktor og Defensor kunde faa deres Salærer.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Sag har, saa vidt jeg skønner, slet ingen Forbindelse med den foreliggende, hverken med Betænkningen, Ændringsforslagene eller Paragrafferne paa Finansloven.

Sabroe: Ja, jeg har unægtelig forstaaet det anderledes, men selvfølgelig skal jeg med den største Glæde bøje mig for den højtærede Formand, og jeg maa for Resten sige Tak, fordi jeg alligevel har faaet Lov til at dvæle ved denne Sag, som jeg meget villig indrømmer ikke har været Genstand for Samraad. Jeg skal udtale Ønsket og Haabet om, at der fra den højtærede Justitsministers Side maa blive truffet Foranstaltninger til, at der virkelig gives Oprensning i denne Sag. Den er for mig, og jeg tror for mange andre af Tingets Medlemmer, lige saa vigtig som den, vi nu have drøftet i mange forskellige Møder. Det drejer sig nemlig ved Eides Forhørsvirksomhed ikke alene om en enkelt Arrestantinde, men om mange og ikke alene om, at der formentlig uretfærdigt er blevet rejst Tiltale, men ogsaa om grove Forbrydelser, som gennem Aar ere øvede mod Arrestantinder i Frederikssund. Og jeg skulde ønske, at Pressen i lige saa høj Grad, som Tilfældet har været med den Muus-Hoffske Affære, vilde interessere sig for at faa Offentligheden til at beskæftige sig med denne Sag.

Saa har jeg, inden jeg slutter, et Par Ord at sige til den Sag, som har været behandlet saa udførligt i Dag og ved foregaaende Møder. Mine Bemærkninger skulle af Hensyn til Tiden være meget kortfattede. Jeg har i Etatsraad Hoff, som